

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC.

GRICHSCHER COURIER.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος, τὴν Πέμπτην καὶ Κυριακὴν. — Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶναι εἰς ἀργ. κατ' ἔτος προσηλωμένη. — Ἡ τιμὴ τῶν καταχωρησάντων εἶναι 30 Λεπτά διὰ τὸν ἑκάστον ἡμέραν. — Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν Βασιλ. Τυπογραφίαν ἐντός δὲ τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς διευθυντάς τῶν ταχυδρομίων, καὶ ἐκτὸς τῆς τοῦ κυρίου Ἑλληρ. Προξένους.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 drach. par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale; chez les directeurs de Postes dans l'intérieur, et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

Der griechische Courier erscheint wöchentlich zweimal, am Sonntage und Donnerstage. — Das jährliche Abonnement beträgt 24 Drachmen Vorauszahlung. — Die Insertions-Gebühr ist 30 Lepta für eine Zeile von 50 Lettern. — Man abonniert sich für Athen in der Staatsbuchdruckerei, für die Provinzen bei den resp. Postbehörden, für das Ausland bei den k. griech. Consulen.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 21 Νοεμβρίου.

DIMANCHE, 3 Novembre.

SONNTAG, 3 December.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῆ 21 Νοεμβρίου

Περὶ ἐφημεριδογραφίας καὶ περὶ τῆς ἐκ ταύτης προκυπούσης ὠφελείας καὶ βλάβης.

(Ἀκλουθία, ἰδ. ἀρ. 47.)

Ἀνεφέραμεν ἐσχάτως ὡς παραδειγμα τὴν Ἀγγλίαν, καὶ τὴν παρεβάλλαμεν μὲ τὴν Ἑλλάδα, διότι ὁ περιοδικὸς τύπος κάμνει χρῆσιν ἐκεῖ ὅλων τῶν μέσων τῆς ἐπὶ τῆς κοινωνίας ἐπιβίωσής του, ἐκλέξαμεν δὲ τὴν Ἀγγλικὴν κοινωνίαν πρὸς τὸν ὅποιον προεβέβημεν σκοπὸν, διότι τὰ προσβουόμενα σήμερον παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐφημεριδογράφων δόγματα φαίνονται ὡσάν νὰ ἐπήγασαν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς ἐκείνας τὰς ὁποίας αὐτὴ ἡ Ἀγγλικὴ κοινωνία παρεδέχθη ὡς ἄσπιν τῆς ὑπάρξεώς της. Πρὸς ἄλλο ἤθελεν εἶσθαι βεβαίως ἡ εὐκαιρία νὰ ἀποδείξωμεν ἐνταῦθα ὅτι τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος δὲν διευθύνεται πρὸς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν πρὸς τὴν ὅποιαν τείνει ἡ τύχη τῆς Μεγάλης Βρετανίας, καὶ ἡ τοιαύτη ἀποδείξις ἔθελε κάμει νὰ ἐννοήσωμεν οἱ δημοσιογράφοι μᾶλλον ἢ ἄλλοι ὅσον ἀδιδόξον, ἀλλὰ τοῦτο ἤθελε μᾶλλον ἀναγκάσει νὰ ὑπερβῶμεν πολὺ τὰ ὅρια τοῦ στιγμιαίου ἔργου. Ἄλλως τε ἕκαστος δύναται ἀναλογιζόμενος ὀλίγον ἐμβριθῶς τὰς παρούσας περιστάσεις, νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πεποιθῆσιν εἰς τὴν ὅποιαν ἐβήσαμεν ἡμεῖς, καθότι ἕκαστος ἔχει πρόχειρα τὰ κῶτά ὡς καὶ ἡμεῖς διδόμεθα διὰ νὰ πεισθῇ. Οἱ συμπολίται μας ὅμως ἐφημεριδογράφοι ἀρκεῖ νὰ ἐρωτήσωσιν ἑαυτοὺς: ἂν συνειδήσει διὰ ποῖον λόγον ἀναγκάζονται πρὸς διατροφὴν τῶν νῶν κατὰ τὴν ἑκείνην περιστάσει ἀσυναρτήτως καὶ ἀνακλόουθους, ἀπτόμενοι μεμονωμένων πράξεων καὶ εἰδικῶν συμφερόντων διὰ νὰ συντηρῶνται; Θέλου μᾶλλον ἀπαντήσῃ ἀπάντησιν αὐτανάπατον ὅτι τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἔζησαν μέχρι τοῦδε τὰς περιστάσεις μίνας πάντοτε τῆς ἡμέρας πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες χωρὶς παύσεως νὰ ἐρευνῶσι τὸ παρελθὸν ὡστε ὑπ' αὐτοῦ φωτιζόμενοι νὰ διορθῶσι καλλήτερα τὸ μέλλον. Ἄνυπόμονοι ὄντες νὰ ἴδωσι τὴν Ἑλλάδα συγκαταριθμούμενην μεταξὺ τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν (ἀνυπομονησίαν τῆς ὅποιας ἐκτιμῶμεν μὲν τὴν πατριωτικὴν πρόθεσιν, ἀλλὰ τῆς ὅποιας ἀποδοκιμάζομεν τὰς συνεπείας), ἐρανοῦσθαι ἀπὸ τὴν Εὐρώπῃ προπαρρασκευασμένου συλλογισμοῦ καὶ σχεδία κοινωνικῶν οἰκοδομημάτων ἀπιπερατωμένα, καὶ ἠθέλησαν ὡς ἡ Ἑλλάς νὰ παραδεχθῇ τοὺς τοιοῦτους τύπους, μιμούμενοι δὲ τὸν Προκρούστην μὲ τὸν κράσθετόν του, ἐμετεχειρίσθησαν σχεδὸν τὴν βίαν κατὰ τοῦ ἔθνους, διότι ἀπεσπέρητο τὰς ἀρχὰς τὰς ἐπίτας ζητοῦσι νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τὴν λατρίαν του. Ἀλλὰ τί συνέβη; Μὴ θελήσασαι αἱ ἐφημερίδες νὰ συμβουλευθῶσι τὸ ἔθνος τοῦ ὁποίου τὰς βελήσεις ὤφειλον νὰ θεωρῶσιν ὡς τὴν φωτεινὴν στήλην ἧτις ἐφωταγώγει τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὴν ἔρημον, παρεστράφησαν τῆς εὐθείας ὁδοῦ, καὶ ἀποπλανηθεῖσαι διαβρίπτονται τοῖς κύμασιν ὡς ναῦται ἄνευ πυξίδος, ἐν μέσῳ ὠκεανοῦ συμφερόντων τὰ ὅποια πορευόμενοι καὶ ὑπὸ τῶν ὁπίων κατακλύζονται. Ὡς ἐκ τούτου δὲ οἰστρηλατούμενοι καταφεύγουσιν εἰς ἀτομικὰς προσβολὰς, αἱ ὅποια εἶναι τοσοῦτον ἀνίσχυροι ὅσον αἱ ἀπεγνωσμένοι τῶν ναυαγούντων κραυγαί.

Ποῶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὑτιάνίως ἡ Κυβέρνησις παραγνώριζεν εἰς τοσοῦτον τὰ κυριώτερα τῆς ὑπάρξεώς της καὶ τὰ ἀληθῆ τῆς ἐθνικῆς προσόδου συμφέροντα, ὡστε νὰ ἐπιθυμήσῃ τοῦ περιοδικοῦ τύπου τὴν κατάργησιν, ἥρκει νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ εἰς τὴν ἐνεστώσαν αὐτοῦ ἀσημασίαν, πίπτοντα καθ' ἑκάστην εἰς μεγαλήτερα ἄτοπα, καὶ ὅτι προσεχῶς αὐταὶ αἱ ἀπνενοημένοι φωνακταί του, αὐτὸς ὁ παράλογος

INTÉRIEUR.

ATHÈNES le 2 Décembre

Du journalisme, de ses avantages et de ses inconvénients.

(SUITE. Voir le numéro 47.)

Nous avons pris l'Angleterre, pour terme de comparaison avec la Grèce, comme le pays où la presse périodique fait le plus complètement usage de ses moyens d'action, et nous avons choisi la société Britannique pour exemple, attendu que les doctrines que professent aujourd'hui les journalistes grecs, semblent puisées dans les principes qu'elle admet comme base de son existence. Il serait sans doute à propos de démontrer ici, que l'avenir de la Grèce, ne s'ouvre pas précisément dans la même direction que les destinées de la grande Bretagne, et cette démonstration ferait certainement comprendre à nos publicistes, qu'ils se trouvent engagés dans une route sans issue, mais ce travail nous porterait trop loin des limites forcées de notre œuvre du moment; chacun peut au reste, avec un peu de réflexion sur les faits actuels, arriver à la conviction où nous sommes parvenus, puisque, comme nous, chacun à les matériaux dont nous nous sommes servis à sa disposition. Quant aux journalistes nos concitoyens, ils n'ont qu'à se demander consciencieusement, comment il se fait qu'ils sont forcés de s'alimenter de circonstances déconstrues, de faits isolés, et d'intérêts spéciaux pour substituer; la réponse qui naîtra d'elle même, sera que: c'est parcequ'ils ont vécu, jusqu'à présent, au jour le jour, sans s'inquiéter du passé, et sans s'instruire de ses enseignemens pour entrevoir l'avenir. Dans leur impatience de voir leur pays prendre place au rang des nations Européennes, impatience à laquelle nous sommes d'ailleurs les premiers à rendre hommage vu sa source honorable, et dont nous ne critiquons que les résultats, ils ont été prendre en Europe des raisonnemens tout faits, un projet de société tout fabriqué, puis, ils ont voulu que la Grèce trouvât moyen de s'affubler de ce costume; et, renouvelant l'histoire du lit de Procuste, ils sont presque arrivés à user de violence envers la nation, qui se révolte contre l'étranger des principes qu'on offre à son adoration. Q'en est il arrivé? — Que les journaux ayant négligé de consulter la volonté nationale, qui devait leur servir comme la colonne lumineuse servait aux hébreux dans le désert, ils se sont égarés, et navigateurs sans boussole, nous les voyons aujourd'hui se débattant au sein d'un océan d'intérêts qu'ils ont méconnus, et qui les submerge, poussant au hasard des attaques individuelles dont l'impuissance ressemble aux cris de désespoir d'un naufrage.

Certes, si le gouvernement avait été assez étranger aux véritables intérêts de son existence, et aux véritables intérêts du progrès national, pour désirer l'abandonnement de la presse périodique, il n'aurait qu'à l'abandonner à sa propre nullité actuelle; il n'aurait qu'à la laisser se fourvoyer encore davantage dans son égarement, et bientôt ses insipides et

Die in dem griechischen und franzaesischen Texte heute enthaltene Fortsetzung des Artikels „über Journalismus“ werden wir des beschränkten Raumes wegen erst in der folgenden Nummer im deutschen Texte mittheilen.

INLAND.

ATHEN den 2 December.

Das taktische Heer und die Conscription in Griechenland.

Geht man in das Studium der griechischen Revolution zurück, so wird man zweifelsohne finden, dass das griechische Volk im rühmlichen Wettstreit, sich der civilisirten Welt gleichzustellen, auch vom ersten Augenblicke derselben an die Absicht fasste, ein taktisches Heer zu organisiren, und seine dessfallsigen Bestrebungen haben in keiner Weise aufgehört.

Zuerst bewirkte der ruhmwürdige D. Ipsilanti gleich nach seiner Ankunft in Griechenland, indem er mit seinem Beispiel voranging, dass in Kalamata in Messenien ein taktisches Corps von griechischen Freiwilligen und einigen Philhellenen unter der Anführung des Palæstra sich versammelte, dessen Zahl sich auf 300 belief. Allein dieses im Juli 1821 errichtete Corps dauerte nicht länger als bis zum Jenner 1822.

Nachdem die Nationalregierung nach der ersten Versammlung in Epidaurus eingesetzt war, und das erwachte aufgeloeste Corps angenommen hatte, organisirte sie, während Herr Johann Koletti Kriegs-Minister war, dasselbe von neuem im Mai des Jahres 1822 nach dem damals erlassenen Gesetz sub Nr. 8 in einem Bataillon und unter dem Befehl des ruhmwürdigen Jatoles Tarelas. Da jedoch zu jener Zeit auch verschiedene andere Philhellenen, als Franzosen und besonders Deutsche gegen 200 herbeiströmten, so organisirte man auch diese in einem besondern Bataillon, das der Philhellenen genannt, auf den Grund des damals unter Nr. 11 erlassenen Gesetzes und unter dem Befehl des denkwürdigen deutschen Generals Norman. Diese beiden unter der Verwaltung des damaligen Präsidenten des Vollziehungsrathes Hrn. Alexander Mavrokordatos errichteten Corps unternahmen sogleich eine Expedition nach dem westlichen Griechenland.

Nachdem viele von diesen beiden Corps mit ihrem Befehlshaber Tarelas in der Schlacht bei Peta geblieben und bald darauf auch der andere in der Schlacht verwundete Anführer Norman in Missolonghi gestorben war, versammelten sich die geretteten Ueberreste in Nauplia, und blieben unter dem Befehl des verstorbenen Italiensers Pubernati, und nach ihm unter jenem des Majors Abati bis Ende des Jahres 1823 (allein fortwährend unglücklich vermöge der Umstände) im Dienst, wo sie sich auflösten.

Als im Jahre 1823 auch der verstorbene General, Baron Kephallas, mit einer Compagnie der in Deutschland zur Unterstützung des griechischen Kampfes errichteten Hilfslégion in Griechenland anlangte, ward auch diese Compagnie aufgenommen, gemäss dem in demselben Jahre sub Nr. 8 erlassenen Gesetze. Nachdem sie mit dem Obersten Miklara dem Feldzug von Salona und dem übrigen östlichen Griechenland beigewohnt, und endlich auch Kephallas noch in demselben Jahr zurückgekehrt war, löste sich, durch die Umstände geneethigt, auch diese Compagnie auf; viele ihrer Officiere und Unterofficiere dienten jedoch später in den taktischen Corps.

Im Juli 1824 bildete sich das erwähnte aufgeloeste Corps von neuem unter dem Befehl des Obersten Hrn. P. Rhodius und bestand bis zum September 1825.

Nach dem Herrn Rhodius übernahm der französische General Hr. Fabier das aus 500 Mann bestehende Corps, welches durch das damals erlassene Conscriptionsgesetz sub Nr. 25 bis auf 3000 anwuchs, zuletzt aber wegen der in demselben Platz greifenden Gegenwirkungen wieder auf 1500 herabkam.

Nach dem Herrn Fabier übernahm der General Heidek (im

θυμός, και η υπερμέτρος ακολουσία του ηθελιν τον ενταφιασιν. Αλλ' η Κυβέρνησις ηξυρει ότι κυρίως καθήκον αυτής είναι να προνοή περί της συντηρήσεως και της αναπτύξεως παντός πράγματος δυναμένου να συντείνη προς την ηθικήν και την υλικήν της Ελλάδος ευδαιμονίαν, και όταν ιδε την εφημεριδογραφίαν προτιθέμενη να φρονέση τον τύπον, η Κυβέρνησις ωρείλε να λάβη υπό την υπεράσπισιν της τον τύπον, διά να τον αποσπάση από την τυφλήν απερισκεψίαν ατόμων τινών.

Εάν επί ημερών μας η εφημεριδογραφία εδύνάτο εις την Ελλάδα να αντιπροσωπεύη όλα τα εθνικά συμφέροντα, ηθέλομεν ευρεθῆ ἀνταντιρρήτως εις θέσιν να εἴπωμεν ότι αυτή η εφημεριδογραφία δύναται να περιστείλῃ της εφημεριδογραφίας τὰς καταγρήσεις, και εις την τοιαύτην περίπτωσιν η Κυβέρνησις ηθέλε προβαίνει εις τὸ ἔργον της μηδαμῶς φροντίζουσα περί τῶν ἐνδεχομένων συνεπειῶν τῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων. Ἰφίστανται ὁμοῦς εις την Ελλάδα συμφέροντα ἱερά, συμφέροντα εθνικά, συμφέροντα ἐν ἐνὶ λόγῳ θετικὰ τὰ ὅποια δὲν ἐμπορεῖ ἀκόμη η εφημεριδογραφία να ἀντιπροσωπεύσῃ πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου ἐδυνάμεθα τυχοῦσας ἀνάγκης να θέσωμεν ὑπ' ὄψιν τῶν ἀναγνωστῶν μας ἅπαντα τὰ χρονικά της Ἑλληνικῆς εφημεριδογραφίας, τὰ ὅποια δὲν διαλαμβάνουσιν εἰμὴ τὴν υπεράσπισιν ἐκείνων τῶν ὁποῦς εὐλόγως ἐδυνάτο τις να ἀποκαλέσῃ τοὺς προνομιούχους τοῦ ἔθνους, θεωρουμένους ὑπὸ της παιδείας τὴν πρόσφιν, ἐνὼ οἱ πολλοὶ δὲν ἀναφέρονται εἰμὴ ἐν παρόδῳ. Ὁ πατρικὸς ἄρα της Κυβερνήσεως χαρακτήρ δὲν ἀνέγεται να ἴδῃ ἀναγεννωμένης ὑπὸ τὴν Μοναρχικὴν ἐξουσίαν τὰς ἀρτίως ἀκόμη γενομένης διαμαρτυρήσεις κατὰ της ὑπεροχῆς τῶν λογωτάτων, ὑπεροχῆς τεινούσης εις τὸ να ἀναπτύξῃ παρὰ τὸ μέτρον τὸν ἐγκέφαλον της κοινωνίας μας, ἐνὼ ἀφ' ἐτέρου μέρους τὸ σῶμα της ἐταλαιπωρεῖτο και ἔμενεν ἰσχνόν. Η εφημεριδογραφία πρεσβεύει ἀκόμη τὰς αὐτὰς δοξασίας, και διὰ να ἀποδείξωμεν τοῦτο νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη να ἐπαναλάβωμεν ὅτι πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἴπομεν εις παρομιάν σχεδὸν περίστασιν. Ὁ δὲν ὅτι ὁ περιοδικὸς τύπος διαχειρίζεται εις τὴν Ελλάδα ἀπὸ ἀνθρώπων ἀποκτήσαντας εις τὴν Εὐρώπῃν ἀνατροπὴν ὀφείλομεν μὲν εις τὸν τόπον, ἀλλὰ πολλὰ ἐξαιρετικῶς εις τὴν Ελλάδα ὥστε ἐκ ταύτης να συνάξῃ η Κυβέρνησις γενικὸν συμπέρασμα περί της ηθικῆς και διανοητικῆς καστάσεως τοῦ ἔθνους.

Τὸ να ἀπαιτῆ τις οἱ Ἕλληνες δημοσιογράφοι να συναισθάνωνται τὴν ἀλήθειαν ταύτην καθὼς τὴν συναισθάνεται η Κυβέρνησις, ηθέλεν εἶσθαι να ζητῆ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ἀδύνατον εἶναι να ἐκπληρώσωσι, καθότι ἕκαστος κρίνει τὰ πολιτικὰ ζητήματα ὑπὸ τὴν ἑποψιν εις τὴν ὁποίαν θέττωσιν αὐτὸν αἱ ἀτομικαὶ περιστάσεις του. Ἀλλὰ κινεῖς δὲν θέλει ἀρνηθῆ ὅτι η Κυβέρνησις εὐρίσκειται παρὰ πάντα ἄλλον εις θέσιν κατάλληλοτάτην διὰ να θεωρῆ τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν γενικωτέραν αὐτῶν ἑποψιν. Καὶ ἂν μεμφώμεθα τοὺς δημοσιογράφους μας διότι θεωροῦσι τὰ πράγματα ὑπὸ ἑποψιν ὑπερ τὸ δέον Εὐρωπαϊκῆν διὰ να ἐνεργῶσιν ἐπὶ της Ἑλληνικῆς κοινωνίας, τὸ κέρνομεν μόνον και μόνον διὰ να συναισθάνωνται καλλήτερα ὅτι ὀφείλου ἀπὸ καιρὸν εις καιρὸν να μὴ διδοῦν πολλὴν πίστιν εις τὰ φῶτα των. Καλῶς πράττοντες ζητοῦσι δοξασίας εις τὴν Εὐρώπῃν, διότι ἐκεῖ ὑφίστανται πραγματικῶς, ὀφείλουσιν ὁμοῦς να φέρωσι πάντοτε κατὰ νόον ὅτι ἀπαιτεῖται η Ελλάς να διατηρήσῃ πᾶν ὅτι ἔχει ἀρχέτυπον, και ὕλην τὴν ἀνεξαρτησίαν της, και ὅτι ἐπομένως ὀφείλουσιν να ἀναλογισθῶσιν ὅτι διὰ να γίνῃ δεκτὸς εις τὴν Ελλάδα πᾶς τρόπος και σύστημα διοικητικὸν ἀπαιτεῖται να λάβῃ Ἑλληνικῆν μεταμόρφωσιν. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη η εφημεριδογραφία δὲν δύναται εἰμὴ να ὑποβληθῆ εις τὴν ἀπὸλυτον αὐτὴν ἀνάγκην, εἴτε κατὰ τὸν τύπον αὐτῆς και τὴν διάλεκτον τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεται, εἴτε κατὰ τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας πρεσβεύει. Η ξενοκρατία δὲν καθίσταται ἐπίστροφος εις τοὺς ἀνδρας, ἀλλ' εις τὰς ἀρχὰς και τὰ συστήματα. Η ζωὴ εἶναι ἐφήμερος, αἱ ἰδέαι ὁμοῦς ζῶσιν ἐνίοτε ὅσον πολλὰ γενναῖα ἀνθρώπων.

Εἰς τὴν κυβερνήσιν ἀπόκειται κυρίως να προσέχῃ ὥστε η Ελλάς να διατηρήσῃ ἀνεπαφον τὴν ἐθνικότητά της, ὅθεν ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κάμει θέλει ὑποστηρίξασθαι ἐνθέρμως ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Ὅσακις ὁ περιοδικὸς τύπος παρεκτρέπεται τοῦ προορισμοῦ του, ἀνάγκη πᾶσα εἶναι να περιορίζεται εις τὰ καθήκοντά του, και καθὼς ὅλα τὰ ἄλλα κοινωνικὰ ἐλατήρια, οὕτω και ὁ περιοδικὸς τύπος ὀφείλει να ὑποβληθῆ εις τὸ διευθύνον τὴν γενικὴν ἀνάπτυσιν στοιχείον. Ὅταν η εφημεριδογραφία συναισθανθῆ πῶσον εἶναι ἱερά η ἀρχὴ της εὐταξίας και της συντηρήσεως παντὸς Κράτους, τότε δὲν θέλει εἶσθαι πλέον ἀναγκαῖον να ἐπιβάλλῃ τις εις αὐτὴν ὅρια διὰ τινος νόμου, ἀλλ' ὁσακις η εφημεριδογραφία ἀποπλανᾶται παρεκκλίνουσα της ὁδοῦ τοῦ καθήκοντος, η Κυβέρνησις ηθέλεν εἶσθαι ἀξία ψόγου ὡς ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως, τοῦ ὁποῦο ηθέλεν ἐκθέσει τὸν χαρακτήρα, και ὡς ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποῦο ηθέλεν παραμελήσῃ τὰ συμφέροντα, ἀνίσως δὲν ἐφρόντιζε να καθυποβάλλῃ αὐτὴν εις τοὺς γενικοὺς κανόνας της πολιτικῆς.

creuses declamations, ses colères, et ses dépit l'auraient naturellement conduite à son tombeau; mais le gouvernement sait que sa mission consiste surtout, dans la conservation et dans le développement de tout ce qui peut contribuer au bien être moral et matériel de la Grèce; quand il a vu le journalisme prêt de devenir le meurtrier de la presse, il a du prendre la presse sous la protection, et la soustraire à l'aveugle imprévoyance de quelques individualités.

Si de notre temps de journalisme pouvait en Grèce, représenter tous les intérêts nationaux, nous nous trouverions exactement dans des circonstances où il serait vrai de dire, que le journalisme lui même peut remédier aux abus du journalisme, et dans ce cas le gouvernement pourrait marcher sans s'inquiéter des résultats probables des écrits périodiques; mais il est en Grèce des intérêts sacrés, des intérêts nationaux, des intérêts positifs, qui ne peuvent encore être représentés par le journalisme; et, à l'appui de cette assertion, nous pourrions au besoin mettre sous les yeux de nos lecteurs toutes les annales du journalisme grec, qui ne renferment la défense que de ceux qu'on pourrait appeler les privilégiés de la nation au en savoir et en érudition, tandis que les masses semblent n'y être mentionnées que pour mémoire. Or, le caractère paternel du gouvernement royal s'oppose à ce que, sous son règne, on puisse voir renaître les réclamations articulées, naguère encore, contre la domination égoïste de quelques Logiotati, domination qui tendait à développer, outre mesure, la tête de notre société, tandis que son corps demeurait chétif et souffrant. Le journalisme se trouve encore dans les doctrines de ce temps là, et pour le prouver nous ne croyons pas qu'il soit nécessaire de répéter ce que nous avons dit il y a quelques jours, dans une occasion à peu près semblable, savoir: que la presse périodique se trouvait entre les mains de personnes qui avaient acquis, en Europe, une éducation, avantageuse certainement pour le pays, mais trop exceptionnelle en Grèce pour que le gouvernement puisse la considérer comme le fait le plus important de la situation morale, et intellectuelle de la nation.

Exiger que les écrivains grecs sentent cette nécessité aussi bien que le gouvernement, serait demander aux hommes plus que le possible, attendu que chacun juge les faits politiques d'après le point de vue où le place sa position individuelle, mais personne ne nierait que le gouvernement se trouve mieux placé que qui que ce soit, pour envisager les choses sous leur aspect le plus général. Si nous reprochons aux publicistes de se tenir à un point de vue, trop Européen, pour agir sur la Grèce, ce n'est que pour leur faire mieux sentir qu'ils doivent de temps en temps se méfier de leurs lumières. Ils ont raison d'aller chercher des doctrines en Europe puisque c'est là qu'elles existent, mais ils doivent se souvenir constamment que la Grèce doit conserver toute son originalité et toute son indépendance, et, par conséquent, ils doivent penser que pour être admissibles en Grèce, tous les procédés doivent passer par une hellénique transformation. Le journalisme lui même ne peut être dispensé de cette nécessité, ni dans la forme et le langage qu'il emploie, ni dans les principes qu'il professe. Ce n'est pas dans les hommes, que la Xénocratie est à craindre, c'est dans les principes et dans les systèmes. La vie des hommes est éphémère, mais les idées vivent souvent autant que plusieurs générations d'hommes.

C'est surtout au gouvernement de veiller à ce que la Grèce conserve toute l'intégrité de sa nationalité, et tout ce qu'il fera dans ce but sera vivement soutenu par le peuple. La presse périodique doit être rappelée à sa mission lorsqu'elle l'oublie, et de même que tous les autres faits sociaux, elle doit se soumettre à l'élément directeur du développement général. Lorsque le journalisme sentira toute la sainteté du principe d'ordre et de conservation, il ne sera pas nécessaire de lui appliquer les limites d'une loi, mais toutes les fois que le journalisme s'égare, le gouvernement encourra le blâme et de son souverain, dont il compromettrait le caractère, et de la nation dont il négligerait les intérêts, si, par ses soins, le journalisme ne se réglait pas sur la marche générale de la politique.

Mai 1828 das aus drei Bataillons Infanterie, einer Compagnie Artillerie und zwei Schwadronen Cavallerie bestehende Corps.

Nach General Heidek übernahm der französische General Trezel dasselbe im August 1829, und nach diesem der französische General Gerard im December 1831; nach diesem endlich der Oberst Gralliard im August 1832 und behielt es bis zur Einsetzung der königlichen Regierung, wo er zum Commandanten der Gendarmen ernannt wurde. Die taktischen griechischen Truppen verblieben unter den bestehenden allgemeinen Reglements, wie auch die übrigen aus Bayern gekommenen, welche auch bis jetzt noch so dienen.

Wenn dies in Kurzem das Historische der taktischen Heerebildung und der Conscription in Griechenland ist, so lässt sich unter den Auspicien der Monarchie eine fester begründete und glücklichere Zukunft erwarten.

Nachdem Se. Maj. von dem Augenblicke an, wo Er zum Throne Griechenlands berufen wurde, durch die vertragsmäßige Ueberlassung der benöthigten taktischen Truppen von Seite des bayerischen Hofes das Nöthige zur Wiederherstellung der Ruhe im Reiche angeordnet hatte, ermangelte er nicht, andererseits auch darauf zu denken, wie diese fremden Truppen entbehrlieh zu machen und durch Griechen zu ersetzen wären.

Indem Er die jezige Zeit hierfür für die zweckmässigste hielt, wo das griechische Volk von seinen Anstrengungen sich erholt und nach Befestigung der Ruhe am empfänglichsten dafür erscheint, ermangelte Er nicht, mit Zuruehziehung der früher in dieser Beziehung beschlossenen Acte der Nation, das erwähnte Conscriptionsgesetz des Rathes von 1815 zu erneuern, von dem innigen Wunsche besetzt, einst dasselbe ins Leben treten zu sehen.

Dieses bereits im Staatsrath berathene Gesetz wird ohne Zweifel demnächst veröffentlicht werden. Es liegt daher auch Niemandem, als allein den Griechen ob, auch den taktischen Theil des Nationalheeres aus Griechen zu ergänzen, dessen festgesetzte unermessliche Grasse zur Aufrechthaltung der Ruhe und Sicherheit unangänglich nothwendig ist.

Niemand, der den gesetziichen Charakter der Griechen kennt, wird an ihrem Eifer in dieser Beziehung zweifeln, zumal da dieses neue Gesetz auf die humansten und wohlüberlegtesten Grundlagen sich stützt. Es scheint nicht überflüssig, eine gedrängte Entwicklung seines wesentlichsten Inhaltes zur Kenntniss des Publikums und der ruhliebenden Bürger zu bringen, zumal die Böswilligkeit es sich zum Geschäft macht, das Gute noch vor seiner Erscheinung zu missdeuten.

Das vorliegende neue Gesetz hat zur Basis der Militärconscription eine vierjährige Dienstzeit für jeden; achtausend Mann auf vier Jahre, von welchen jährlich 2000 Mann durch das Loos genommen werden, und an deren Stelle nach Ablauf des vierjährigen Dienstes eine gleiche Anzahl Conscribirtor eintritt. Das Alter ist in der ersten Capitulation von 18 bis 30 Jahren und in den folgenden von 18 bis 22 festgesetzt.

Damit der Militärdienst keine Schule der Demoralisirung werde, ist es verboten, die in Art. 23 des Strafgesetzes bezeichneten Verbrecher anzunehmen.

Damit jedoch dieser Dienst auch nicht zu lästig, oder eine Quelle von Unglück und Hindernissen der moralischen Verbesserung werde, wurden von demselben folgende Klassen ausgenommen:

- Die Verheiratheten.
- Die an den Gymnasien und der Universität als ordentliche Schüler Studirenden.
- Diejenigen, welche sich an den öffentlichen wissenschaftlichen Anstalten zum Staatsdienste vorbereiten.
- Die dem geistlichen Stande sich Widmenden.
- Die einzigen Söhne.
- Die Vormünder der Unmündigen.
- Die, welche körperliche Gebrechen haben.
- Die ältesten Brüder der vater- und mütterlosen Waisen.
- Die ältesten Söhne.
- Die einzigen Schwiegersöhne in Ermangelung eines Sohnes.
- Die erstgeborenen Enkel einer Wittwe, welche keinen Sohn hat, oder eines blinden Greises.
- Die zweitältesten Brüder, im Falle der Blindheit oder körperlichen Verkrüppelung des Erstgeborenen, und endlich die ältesten von zwei oder mehr Brüdern, welche zu gleicher Zeit das Loos trifft, wenn der jüngste zum Militärdienst brauchbar ist.

Allein ausser den wohlthätigen obigen Bedachtnahmen gewährt dieses Gesetz auch noch folgende Erleichterungen.

Nachdem zuerst die in jeder Gemeinde befindlichen Freiwilligen aufgefordert sind, sich zum ordentlichen Dienste zu stellen, welche dann von dem diese Gemeinde treffenden Kontingente abgezogen werden, können auch die durchs Loos Verpflichteten einen andern für sich einstellen, mit welchem sie sich abzufinden haben.

Damit diese Militärconscription ohne Leidenschaft und Parteilichkeit ins Leben trete, werden, nachdem die Verzeichnungsblätter, welche die Eigenschaften der Losenden besitzen, einem jeden Dimarchen übergeben worden, zwei Commissionen zur Untersuchung der Beschwerden errichtet, die erste, von welcher appellirt werden kann, bestehend aus dem Gemeinderath, die zweite, welche inappellabel ist, aus dem Gouverneur, dem Kreisinspector und dem Präsidenten des Eparchierathes bestehend.

Das sind die Grundzüge des in Rede stehenden Conscriptionsgesetzes, die human u. patriotisch sind, die bestehenden Verhältnisse möglichst berücksichtigen, und zu welchen wir S. M. und dem Volke gleich sehr Glück wünschen.

Durch Beschluss des Tribunals 1. Instanz vom 1. December wurde der verantwortliche Redakteur des Journals die Hoffung zu fünfzehn Tagen Gefängnis und 200 Dr. Geldstrafe verurtheilt auf den Grund der gegen ihn gestellten Anklage der Aufreizung gegen die Regierung und die Landesgesetze.

Περὶ τακτικῆς στρατοῦ, καὶ περὶ ἀπογραφῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

SUR UNE ARMÉE RÉGULIÈRE.

AUSLAND.

Frankreich.

Das Ereigniß der Einnahme von Constantine dient allen Discussionen des Tages zum Text und schon ist die Frage, ob die neue Eroberung definitiv von den französischen Truppen besetzt bleiben wird, Gegenstand vielfacher Vermuthungen und Reasonnements von Seite der Presse.

Die Wahlen waren beim Abgang des letzten Couriers ihrem Ende nahe, und das Ergebniss wird wahrscheinlich sein, dass die Kammer der Majorität nach im Sinne des Ministeriums zusammengesetzt ist.

England.

Die politischen Nachrichten aus London sind für das Ausland von sehr wenigem Interesse, dagegen aber die Handelsnachrichten sehr befriedigend. Die Briefe aus den Vereinigten Staaten signalisiren unter andern einige Umstände, welche für den Credit mehrerer bedeutender Handelshäuser, die an Häuser in London Zahlungen zu machen haben, und diese eingestellt hatten, günstig sind und vollkommen sicherstellende Garantie gewähren.

Russland.

Man liest in den französischen Journalen, der Fürst Paskewitsch habe den Wunsch ausgesprochen, das Gouvernement von Polen nieder zu legen, und S. M. der Kaiser habe diese Entlassung angenommen. Man fügt hinzu, der Graf Toll werde wahrscheinlich an die Stelle des Fürsten Paskewitsch ernannt werden.

Spanien.

Die Sache der Königin scheint nach den französischen Zeitungen auf gutem Wege. Die Streitkräfte des Don Carlos seien nachdem sie mehrere Schlappen erlitten, genöthigt gewesen, sich nach Biskaja zurück zu ziehen, wo sie in sehr schlechtem Zustande angekommen seien und sich vornemlich damit beschäftigt hätten, ihre Winterquartiere zu nehmen.

VERSCHIEDENES.

Ein am 10. in Constantinopel angelangter Courier hat von Adrianopel die Nachricht von dem Tode des Pertef-Pascha mitgebracht, welcher am 6. Abends einem heftigen Anfall von Apoplexie erlegen ist.

Man schreibt von Bukarest, der Fürst der Wallachei sei am dritten von seiner Reise im Fürstenthume nach dieser Stadt zurückgekehrt.

Der Bey von Tunis Sidi Mustapha ist am 10. Oktober gestorben. Sein ältester Sohn Sidi Achmet Bey, welcher ihm folgt, ist, wie man sagt, ausgezeichnet durch Energie und Urtheil, und entbehrt weder der Einsicht noch Fähigkeit.

Die französische Marine-Division ist am 16. von Tenedos in Smyrna angekommen. Der Admiral Gallois war schwer krank. Sein Zustand war indessen nicht beunruhigend und man hoffte, dass Ruhe und Pflege ihm bald die Gesundheit wieder geben würden.

Herr Johns, Handelsmann in Smyrna, ist zum englischen Consul in Tarsus ernannt worden.

Der König von Neapel ist am 6. October nach Messina abgereist. Man versicherte, er habe die Absicht, dort eine allgemeine Amnestie für die politischen Verbrecher zu verkünden, und hoffe die besten Resultate von diesem Akt der Milde,

En remontant à l'époque où les grecs prirent les armes pour conquérir leur indépendance, on voit que dès le commencement de la guerre, ils songèrent à imiter l'exemple des nations civilisées, sur l'art de la guerre, et concurrent le projet d'organisation d'une armée régulière.

D. Hypsilanti fit le premier effort dans cette direction en organisant, à Kalamata en Messénie, un corps régulier composé de grecs, volontaires, et de quelques philhellènes. Ce corps, fort de 300 hommes, fut placé sous le commandement de Gallo Criti et de Palaistra, mais ne put se maintenir que depuis le mois de juillet 1821 jusqu'au mois de janvier 1822.

Après la première assemblée nationale d'Epidaure et lors de l'établissement du gouvernement, Coletti étant ministre de la guerre, ce corps complètement dissous fut de nouveau reconstitué en juillet 1822, et le 8me décret du gouvernement en confia la direction au philhellène Italien Tarella. Plusieurs philhellènes Français, et Allemands surtout, étant à cette époque arrivés en Grèce, un second bataillon de 200 hommes qu'on nomma le bataillon philhellène fut organisé en vertu du 11me décret, et son commandement fut confié au général Allemand Norman.

Un nouveau bataillon faisant partie de la légion auxiliaire, formée en Allemagne pour secourir les grecs, arriva en Grèce en 1823 sous les ordres du général Baron de Cephalo et fut reçu par le gouvernement d'après la loi S. n. 8. Ce corps fit partie de l'expédition de Salona, et de celle dans la Grèce orientale, combinant ses travaux avec ceux du colonel Nikitas. Mais le général Cephalo ayant quitté la Grèce dans le courant de la même année son bataillon fut dissous et ses officiers passèrent à d'autres postes lors de nouvelles formations de troupes.

En juillet 1824 ce bataillon ayant été réorganisé il fut placé sous le commandement du colonel Rhodios qui en conserva la direction jusqu'en septembre 1825, époque à laquelle il fut remplacé par le général Janvier. Ce corps ne comptait alors qu'un effectif de 300 hommes, mais à l'aide de la loi 24 sur le recrutement, il s'accrut jusqu'au nombre de 3,000 hommes, ce ne fut que plus tard, de nouveaux obstacles étant survenus, qu'il fut réduit à 1500 hommes.

Au mois de mai 1828 le général Janvier fut remplacé par le général Haideck au commandement du corps régulier qui se composait de 3 bataillons d'infanterie, d'une batterie d'artillerie, et de deux escadrons de cavalerie; et en 1829 le général Haideck fut remplacé par le général Français Trezel. Le général Trezel fut en 1831 remplacé par le général Gérard, et enfin, le commandement du corps régulier fut en août 1832 confié au colonel Grailard qui le conserva jusqu'à l'arrivée du Gouvernement Royal époque à laquelle le colonel Grailard fut nommé commandant de la gendarmerie, et à laquelle les bataillons réguliers furent, ainsi que les troupes Bavaoises, soumis aux réglemens généraux qui demeurent encore en vigueur.

Tel est en résumé l'histoire des troupes régulières et de leur recrutement en Grèce; mais sous les auspices de la monarchie un avenir plus stable et plus régulier s'annonce pour elles. S. M. ayant, au commencement de son règne, songé à rétablir la tranquillité de son royaume à l'aide des troupes Bavaoises, (qui furent mises à sa disposition, en vertu des traités conclus à ce sujet entre la Grèce et la Bavière), n'oublia jamais d'un autre côté de faire que le plutôt possible, les troupes étrangères soient remplacées par des troupes grecques.

Considérant que l'époque actuelle est la plus propre à la réalisation de cette intention, vu la tranquillité parfaite et assurée dont jouit le pays, le Roi a voulu consulter tous les actes antérieurs de la nation qui sont relatifs à cet objet, et a pris en considération la loi décrétée par l'assemblée nationale de 1825 sur le recrutement de l'armée grecque.

Cette loi, discutée au Conseil d'état, doit être très prochainement publiée, et désormais il n'appartiendra qu'aux grecs de former le contingent indispensable de troupes nécessaires au maintien de l'ordre public. Il n'existe donc aucun doute sur le zèle que les grecs montreront pour l'accomplissement d'un projet dont le patriotisme sollicite si vivement la mise en réalisation, d'autant plus que la nouvelle loi repose sur des principes plus philanthropiques et plus nationaux que l'ancienne; et pour indiquer cette qualité, il suffit de signaler ici les points principaux de ses bases.

Aux termes de la loi nouvelle, les levées de recrutement auront lieu, sur toute la population, suivant la proportion de 1 sur 100 la levée de la première année sera de 8,000 hommes qui seront pris au sort.

De deux ans en deux ans une levée régulière de 2,000 hommes aura lieu, afin de remplacer tous les soldats ayant droit à leur congé après 4 années de service.

La première levée (celle de 8,000 hommes) sera recrutée parmi les hommes de l'âge de 18 à 30 ans.

La seconde et les suivantes seront recrutées parmi les hommes de l'âge de 18 à 22 ans.

Afin que les cadres de l'armée ne servent pas de refuge aux vices de la société, seront exclus du service militaire, tous ceux que le code pénal considère comme coupables.

Pour que le service militaire ne soit pas une charge pesante à la société, et afin qu'il ne devienne pas un obstacle à l'amélioration du sort national sont dispensés du service:

ὅταν ἀναδράμη τις εἰς τὸ στάδιον τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανάστασης, θέλει εὐρίσκειν ὅτι ἀμιλλώμενον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ ἐξομοιωθῆ μετὰ τὸν πομπωτικὸν κόσμον συνελθεῖν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡδὴ στιγμῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τὸν σκοπὸν συστάσεως τακτικῆς στρατοῦ, καὶ παντάπασιν δὲν ἐπαυσαν μέχρι τούτου αἱ περὶ τούτου προσπάθειαι τοῦ.

Πρώτος ὁ ἀείμνηστος Δ. Ψηλάντης ἐφρόντισεν ὅσα πατήσας τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ δώσῃ τὸ τοιοῦτον παράδειγμα, συγκροτήσας ἐν Καλαμάτῃ τῆς Μεσσηνίας σὺν τακτικῶν ἀπὸ Ἑλλήνων ἐθελοντῶν καὶ φιλελλήνων τεθῆντας ὑπὸ τῆς ὀδηγίας τοῦ μακαρίτου Γαλλο-Κρήτη-Παλαίστρα, καὶ τῶν ὁπίων ὁ ἀριθμὸς ἔφθασε μέχρι τῶν 300· ἀλλὰ τὸ πᾶσα τοῦτο σχηματισθὲν περὶ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1821 δὲν διήρκειεν εἰμὴ μέχρι τοῦ Ἰαννουαρίου τοῦ 1822.

Συστηθεὶς ἡ Ἔθνικὴ Κυβέρνησις μετὰ τὴν ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀ'. Συνέλευσιν αἱ παραλαβούσα τὸ μνησθὲν διαλυθὲν σῶμα, ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ Κυρίου Κωλέττου, τὸ διοργάνισεν ἐκ νέου περὶ τὸν Μάιον τοῦ ἔτους 1822 συγκροτήσασα κατὰ τὸν ἐκδοθέντα τότε ὑπ' ἀριθ. Η. Νόμον ἐν τάγμα, καὶ ἀναβίβασα τὴν ἀρχηγίαν αὐτοῦ εἰς τὸν ἀείμνηστον Ἰταλὸν Ταρέλλα. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν συνέβησαν καὶ διαφοραὶ ἀλλοι φιλελλήνων Γάλλοι καὶ μάλιστα Γερμανοὶ περίπου 200 τὸν ἀριθμὸν, διοργάνισεν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐκ τούτων τάγμα ἰδιαιτερον τῶν φιλελλήνων ἰωνεμασθὲν, ἐπὶ τῇ ἐσάσει τοῦ ἐκδοθέντος τότε ὑπ' ἀριθ. ια'. ἐτέρου νόμου ἴσασα τοῦτο ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀείμνηστου στρατηγῶ Νормαν Γερμανοῦ. Ἀλλ' ἀμφοτέρω τὰ τάγματα ταῦτα ὀργανισθέντα ἐπὶ τῶν διακρίσεων τοῦ τότε Προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Κ. Ἀλεξάνδρου Μιαυροκροδάτου ἰεστράτευσαν ἀμέσως διὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα.

Προῦτων ἐνδόξως εἰς τὴν ἐν Πέτρῳ μάχην πᾶλλον ἐκ τῶν συγκροτούτων τὰ δύο ταῦτα τάγματα, φρονεθέντος τοῦ ἀρχηγῶ Ταρέλλα, καὶ μετ' ὀλίγον ἀποβάνοντος εἰς Μεσολόγγιον καὶ τοῦ πληρωθέντος ἐτέρου ἀρχηγῶ Νормαν, τὰ διασωθέντα λείψανα αὐτῶν συνήλθον μετὰ ταῦτα εἰς Ναύπλιον, καὶ ἐξυκολούθησαν ὑπερεστέοντα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μακαρίτου Ἰταλοῦ Πουβεράτη, καὶ μετ' αὐτὸν ὑπὸ τὴν τοῦ Ταγματάρχου Κ. Ἀμπάτη μέγρι τέλους τοῦ 1823 (ἀλλὰ πάντοτε δυστυχῶς διὰ τὰς περιστάσεις) ὅτε αἱ διελύθη.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1823 φθάσαντος εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοῦ μακαρίτου Στρατηγῶ Βαρῶνος Κεφαλά μετ' ἐνὸς λόχου ἐκ τοῦ συστηθέντος ἐν τῇ Γερμανίᾳ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος Ἐπικουρικοῦ Ἀσπένος, ἔγινε καὶ ὁ λόχος οὗτος δεκτικὸς κατὰ τὸν περὶ τὸ αὐτὸ ἔτος ὑπ' ἀριθ. Η. ἐκδοθέντα Νόμον ἀλλ' ἀφοῦ συνέτριψε μετὰ τοῦ Συνταγματάρχου Νικητάρᾳ εἰς τὴν κατὰ τὰ Σάλων καὶ λοιπὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα τότε γενομένην ἐκστρατίαν, ἀναχωρήσαντος καὶ τοῦ Κεφαλά ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους, διελύθη ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ ὁ λόχος αὐτὸς, πολλοὶ ὅμως ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ καὶ μὴ, ἐχρησίμευσαν μετὰ ταῦτα εἰς τὰ τακτικὰ σώματα.

Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1824 σχηματισθὲν ἐκ νέου τὸ ὡς ἐμνήσθη διαλυθὲν σῶμα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Συνταγματάρχου Κυρίου Π. Ροδίου, διήρκεισε μέχρι Σεπτεμβρίου τοῦ 1825.

Μετὰ τὸν Κύριον Ρόδιον παραλαβὸς τοῦτο ὁ Στρατηγὸς Γάλλος Κύριος Φαβιέρ ἐκ 500 ἀνδρῶν μόνον συγκείμενον, μετὰ ταῦτα ἔφυγε ἐπιτυχῶς φθάσας μέχρι τῶν τριῶν χιλ. ἐντεκα τοῦ γενομένου τότε Νόμου περὶ ἀπεργραφῆς ὑπ' ἀριθ. κβ'. ἀλλὰ τέλος κατήτησε πάλιν εἰς 1500 διὰ τὰς γενομένας ἀντενεργείας.

Μετὰ τὸν Κύριον Φαβιέρ τὸ παρέλαθεν ὁ στρατηγὸς Κύριος Ἐὔδης κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1828 συγκείμενον ἐκ τριῶν ταγματῶν πεζικοῦ, ἐνὸς λόχου πυροβολικοῦ καὶ δύο ἰσῶν ἰππικοῦ.

Μετὰ τὸν Κύριον Ἐὔδην τὸ παρέλαθεν ὁ Στρατηγὸς Γάλλος Κύριος Τρεζὴ κατὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1829.

Μετὰ τὸν Κύριον Τρεζὴ τὸ παρέλαθεν ὁ Στρατηγὸς Γάλλος Κύριος Ζεράρ κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1831.

Μετὰ δὲ τὸν Κύριον Ζεράρ τὸ παρέλαθε τέλος ὁ Συνταγματάρχης Κύριος Γραλλιάρ κατὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1832, καὶ διήρκειεν οὕτω μέχρι τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Β. Κυβερνήσεως, ὅτε ὁ μὲν Κύριος Γραλλιάρ διορίσθη ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς, τὰ δὲ Ἑλληνικὰ τακτικὰ τάγματα ἔβρισαν ὑπὸ τοῦ ἐπικρατούντος γενικοῦ κανονισμοῦ, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐκ τῆς Βαυαρίας ἔλθόντα, διατελούμενα οὕτω καὶ μέχρι τούδε.

Τοιοῦτον ἐν συνόψει ὑπάρχοντος τοῦ μέχρι τούδε ἱστορικοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ τοῦ τακτικῆς στρατοῦ καὶ τῆς ἀπογραφικῆς στρατολογίας, ὑπόσχηται τὸ μέλλον ὑπὸ τὴν πρόνοιαν τῆς Μοναρχίας βασιμώτερον καὶ εὐτυχίστερον.

Ἡ Α. Μ. ἀφοῦ ἐπρονόησε προσηκόντως περὶ τῆς εἰς τὸ Κράτος τοῦ ἀπικαταστάσεως τῆς ἡσυχίας ἀπὸ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν προσεκλήθη εἰς τὴν θρόνον τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς κατὰ συνθήκην μετὰ τῆς Αὐλῆς τῆς Βαυαρίας ἐπιχειρηγήσεως τῶν ἀναγκασιούτων τακτικῶν στρατευμάτων, δὲν ἐλλείψεν ἀφ' ἐτέρου νὰ προνοήσῃ καὶ περὶ τοῦ πῶς δὲν θέλει ἔχῃ τοῦ λοιποῦ τὴν τοιαύτην τῶν ξένων στρατευμάτων ἀνάγκην ἀναπληρωμένων ἀπὸ Ἑλλήνων.

Ἐπειδὴ σήμερον ἡ ἰσχύια τοῦ Κράτους ἐπαγιάθη, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐλάειν ὁπωσοῦν ἀνακύψισιν τῶν πολυχρονίων ταλαιπωριῶν του, ὁ βασιλεὺς ἐθεώρησε τὴν παρεῦσαν ἐποχὴν παρὰ ποτὲ ἄλλοτε προσφορωτέραν διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν, ὅθεν δὲν ἐλλείψῃ συμβουλευόμενος κατὰ τοῦτο τὰς παρελθούσας πράξεις τοῦ ἔθνους, νὰ ἀνανεώσῃ τὸν μνησθέντα περὶ ἀπογραφῆς Νόμον τῆς Βουλῆς τοῦ 1825. ἐμπνεόμενος ἀπὸ ἐπιθυμίαν ἀκατατον τοῦ ποτὲ νὰ ἴδῃ τὴν πραγματοποιήσιν αὐτοῦ κατὰ τὰς βασιλικὰς εὐχὰς του.

Ὁ Νόμος οὗτος συζητηθεὶς ἡδὴ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, πρόκειται εὐθεῖα, νὰ δημοσιευθῆ προσεγγῶς, ὅθεν δὲν ἀπόκειται πλέον εἰμὴ εἰς μόνους τοὺς Ἑλλήνων νὰ συμπληρώσῃ τὸν ἔθνικὸν τακτικὸν στρατὸν τοῦ ὁπίου καθίσταται ἀναπόφευκτος ἡ παρουσία διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους.

Ὅστις γνωρίζῃ τὸν φύσημον τῶν Ἑλλήνων χαρακτήρα, δὲν ἀμφισβάλει καὶ περὶ τοῦ ζήλου των ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ μέτρου τούτου, τοσοῦτο δὲ μᾶλλον, ὅσον ὁ νέος οὗτος νόμος στηρίζεται εἰς ἐσάσεις φιλευθροποτέρας καὶ προηγουτέρας παρὰ ἄλλοτε. Ἡ ἐν συνόψει ἐπομένη ἐκθεσις τῶν οὐσιωδεστέρων τοῦ νόμου τούτου ὀρισμῶν, δὲν εἶναι νομιζόμεν περικτὴ πρὸς γνώσιν τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν φιλοπόων πολιτῶν, καθ' ὅσον μάλιστα ἔργον τῆς κακιστορίας εἶναι νὰ παρεξηγηθῆ τὰ καλά πρὶν ἢ εἰσαχθῆσιν.

Ὁ προκείμενος νέος νόμος ἔχει ὡς ἐσάν τῆς ἀπογραφικῆς στρατολογίας ἕνα μόνον ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν καθ' ἕνα τὸν κληθυσμῶν. Τετραεστὶ περιόδον τῆς ὑπὸ

ρσείας έκαστου έκτόν γινώσκον ποσόν διά πλάσαν τετρακτάρια λαμβανόμενον...

Διά νά μή κληρονομήσῃ ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία καταγωγῶν τῆς κακοποιίας...

Διά νά μήν ἦθελον ἑμῶς εἶναι καὶ δυσφόρητος, ἡ πρόβλεψις δυστυχισμένων...

Τῶν ὑπάρχοντων. Τῶν φοιτητῶν εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ Νοτιοπελοπόννησον ὡς τακτικῶν μαθητῶν.

Τῶν προπαρασκευαζομένων εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ θεμελίωτα καταστήματα...

Τῶν ἀπελευθερωμένων εἰς τὸν κληρὸν. Τῶν μοναχῶν.

Τῶν Κληρικῶν τῶν ἀρχαίων. Τῶν βεβαιωμένων σωματικῶν.

Τῶν πρεσβυτέρων ἀδελφῶν ἑργαζομένων ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς. Τῶν πρεσβυτέρων υἱῶν.

Τῶν μόνων γαμβρῶν ἐν ἐλλείψει υἱῶν. Τῶν πρωτοτόκων ἑγγονῶν χήρας στεφανωμένης υἱῶν, ἡ τυφλοῦ γέροντος.

Τῶν δευτεροτόκων ἀδελφῶν ἐν περιπτώσει τυφλώσεως ἡ σωματικῆς στέρσεως τοῦ πρωτοτόκου. Καὶ τέλος.

Τῶν πρεσβυτέρων δύο καὶ περὶ δύο ἀδελφῶν λαχόντων συγγένως τὸν κληρὸν...

Διά νά μήν ἦθελον ἐνεργεῖται δι' ἡ στρατιωτικὴ αὐτὴ ἐμπειρία καὶ μεροληπιτικῶς...

Αὐτὰ εἶναι αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου τῆς ἀπογραφῆς...

Εἰς τὸν ἀριθ. 483. τῆς Ἀθηνᾶς ὑπάρχει καταχωρισμένη ἐπιστολὴ ἀνώμυμος...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

ὡς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρέσεις τοῦ περὶ τούτου λόγου Νόμου...

Les hommes mariés. Les élèves ordinaires des gymnases et de l'université. Ceux qui étudient les sciences dans les établissements publics...

On lit dans le numéro 483 de la Minerve une lettre a n o n y m e adressée au rédacteur de ce journal dans le but de diffamer la réputation de Mr. Pierre Alby...

Par arrêté du Tribunal de première instance, en date du 19 Novembre 1860, le gérant responsable du journal l'Espresso a été condamné...

Le soussigné fait savoir au public, qu'il possède le talent de donner aux draps et aux casimirs une préparation et un lustre qui les garantissent...

Man spricht von einer Vermählung zwischen dem Herzog von Bordeaux und einer der Töchter des Kaisers Nikolaus...

Unterzeichneter beehrt sich hiemit bekannt zu machen, dass er den wollenen Tüchern und Casimirs durch Dekatur eine dauerhaften Glanz...

Par arrêté du Tribunal de première instance, en date du 19 Novembre 1860, le gérant responsable du journal l'Espresso a été condamné...

Le soussigné fait savoir au public, qu'il possède le talent de donner aux draps et aux casimirs une préparation et un lustre qui les garantissent...

Man spricht von einer Vermählung zwischen dem Herzog von Bordeaux und einer der Töchter des Kaisers Nikolaus...

Unterzeichneter beehrt sich hiemit bekannt zu machen, dass er den wollenen Tüchern und Casimirs durch Dekatur eine dauerhaften Glanz...

Par arrêté du Tribunal de première instance, en date du 19 Novembre 1860, le gérant responsable du journal l'Espresso a été condamné...

Le soussigné fait savoir au public, qu'il possède le talent de donner aux draps et aux casimirs une préparation et un lustre qui les garantissent...

Man spricht von einer Vermählung zwischen dem Herzog von Bordeaux und einer der Töchter des Kaisers Nikolaus...

Unterzeichneter beehrt sich hiemit bekannt zu machen, dass er den wollenen Tüchern und Casimirs durch Dekatur eine dauerhaften Glanz...

Par arrêté du Tribunal de première instance, en date du 19 Novembre 1860, le gérant responsable du journal l'Espresso a été condamné...

Le soussigné fait savoir au public, qu'il possède le talent de donner aux draps et aux casimirs une préparation et un lustre qui les garantissent...

Man spricht von einer Vermählung zwischen dem Herzog von Bordeaux und einer der Töchter des Kaisers Nikolaus...

Unterzeichneter beehrt sich hiemit bekannt zu machen, dass er den wollenen Tüchern und Casimirs durch Dekatur eine dauerhaften Glanz...

Par arrêté du Tribunal de première instance, en date du 19 Novembre 1860, le gérant responsable du journal l'Espresso a été condamné...

Le soussigné fait savoir au public, qu'il possède le talent de donner aux draps et aux casimirs une préparation et un lustre qui les garantissent...

Man spricht von einer Vermählung zwischen dem Herzog von Bordeaux und einer der Töchter des Kaisers Nikolaus...

Man spricht von einer Vermählung zwischen dem Herzog von Bordeaux und einer der Töchter des Kaisers Nikolaus...

Unterzeichneter beehrt sich hiemit bekannt zu machen, dass er den wollenen Tüchern und Casimirs durch Dekatur eine dauerhaften Glanz...

Par arrêté du Tribunal de première instance, en date du 19 Novembre 1860, le gérant responsable du journal l'Espresso a été condamné...

Le soussigné fait savoir au public, qu'il possède le talent de donner aux draps et aux casimirs une préparation et un lustre qui les garantissent...

Man spricht von einer Vermählung zwischen dem Herzog von Bordeaux und einer der Töchter des Kaisers Nikolaus...

Unterzeichneter beehrt sich hiemit bekannt zu machen, dass er den wollenen Tüchern und Casimirs durch Dekatur eine dauerhaften Glanz...

Par arrêté du Tribunal de première instance, en date du 19 Novembre 1860, le gérant responsable du journal l'Espresso a été condamné...

Le soussigné fait savoir au public, qu'il possède le talent de donner aux draps et aux casimirs une préparation et un lustre qui les garantissent...

Man spricht von einer Vermählung zwischen dem Herzog von Bordeaux und einer der Töchter des Kaisers Nikolaus...

Unterzeichneter beehrt sich hiemit bekannt zu machen, dass er den wollenen Tüchern und Casimirs durch Dekatur eine dauerhaften Glanz...

Par arrêté du Tribunal de première instance, en date du 19 Novembre 1860, le gérant responsable du journal l'Espresso a été condamné...

Le soussigné fait savoir au public, qu'il possède le talent de donner aux draps et aux casimirs une préparation et un lustre qui les garantissent...

Man spricht von einer Vermählung zwischen dem Herzog von Bordeaux und einer der Töchter des Kaisers Nikolaus...

Unterzeichneter beehrt sich hiemit bekannt zu machen, dass er den wollenen Tüchern und Casimirs durch Dekatur eine dauerhaften Glanz...

Par arrêté du Tribunal de première instance, en date du 19 Novembre 1860, le gérant responsable du journal l'Espresso a été condamné...

Le soussigné fait savoir au public, qu'il possède le talent de donner aux draps et aux casimirs une préparation et un lustre qui les garantissent...

Man spricht von einer Vermählung zwischen dem Herzog von Bordeaux und einer der Töchter des Kaisers Nikolaus...

Unterzeichneter beehrt sich hiemit bekannt zu machen, dass er den wollenen Tüchern und Casimirs durch Dekatur eine dauerhaften Glanz...

Par arrêté du Tribunal de première instance, en date du 19 Novembre 1860, le gérant responsable du journal l'Espresso a été condamné...

Le soussigné fait savoir au public, qu'il possède le talent de donner aux draps et aux casimirs une préparation et un lustre qui les garantissent...

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΒΙΣ

Ο Τραπέζης Συντάκτης Χ. Σακελλαρίου.

Le gérant responsable C. Sakellarios.

Verantwortlicher Redacteur C. Sakellarios.